

Anotace: V mnohých případech je obtížné definovat životní cesty. Můžeme je považovat za řízení osudu. Vývoj nelze vidět za plně náhodný – nejde o Brownův pohyb. Jde o vyšší plán, do něhož pouze přispíváme. Během činnosti na tomto světě se snažíme rozšiřovat prostor své zkušenosti. Imperativem pro Štěpána Woldeho je práce, nikdy nekončí činnost v různých proměnách, která dává člověku naplnění, být potřebuje vyvažování. Stále více doufá, že v jeho činnosti je více přítomna příroda, než on sám ...

Dialog byl veden v neděli 29. května 2016 v dopoledních hodinách, v kavárně Kafičko, Na Valech 445 / 5, Poděbrady II, <http://kaficko.net/> .

MS: *Pane řediteli, začněme prostou otázkou: jak jste se dostal na pozici generálního ředitele Tv Óčko? Co vás k tomu přivedlo?*

ŠW: Nejpřesnější odpovědí je: řízením osudu.

MS: *O nic jste neusiloval, lidé si vás jen tak vybrali?*

ŠW: Neexistoval žádný plán být v televizi Óčko, ani neexistoval dlouhodobý plán na věci, které byly předtím. Inu - řízení osudu.

MS: *Mohli bychom to nazvat Brownovým pohybem?*

ŠW: Není to úplně Brownův pohyb, není to úplná náhoda. Jsem přesvědčen, že řízení osudu není Brownův pohyb, ale vyšší plán, který úplně neovlivňujeme, avšak pouze do něj přispíváme. Tak vypadá celý život - ať osobní, případně profesní.

MS: *Také před působením v této společnosti jste měl svou vlastní společnost?*

ŠW: Pořád ji mám. Vše se točí kolem televizí, médií, reklamy, komunikace, marketingu. Opakuji: na počátku nebyl žádný plán, kam se chci v životě dostat, dění se vyvíjí a já se často koukám jak, ...

MS: *... někdy se nestačíte divit.*

ŠW: V některých případech je tomu tak.

MS: *Člověk je asi rád, že zažívá vzestupy?*

ŠW: Vaše vyjádření není přesné. Život není o vzestupech. Stejně tak můžete být rád, když zažíváte pády. Jak při založení mé vlastní společnosti, tak i v Tv Óčko jsem byl konfrontován se situací, že se něco nepovedlo, že jsem od něčeho odešel. Většinou jsou tyto skutečnosti vyrovnané. Tvrdím: spíše než o zažívání vzrůstů jde o zažívání nových skutečností, které vás baví.

MS: *Život pojmáte jako neustálé vykračování z vlastního prostoru do různých stran - k lidem, kteří utvářejí hodnoty?*

ŠW: Ano, asi se to tak dá říci. Když ne vykračování, tak rozšiřování a posouvání. Pokud je člověk ve vlastním prostoru, snažím se jej stále rozšiřovat. Martine, to je stejný příběh jako s vámi. Též se snažíte rozšiřovat prostor získáváním nové zkušenosti. Nedokážu říci, zdali vaše činnost je o úspěchu, nebo ne. Zkušenost je sama o sobě cenná. Stejně je to u kariéry, ta je jako zkušenost vlastně stejná.

MS: *Člověk by si měl ujasnit, zda v životě hledá slávu?*

ŠW: To není motivace - alespoň ne u mě. Tím, že je nějaká činnost ohodnocená - ať již finančně, případně nějakou pozicí, není to součástí hry, kterou v životě hraji. Nejedná se o hlavní motor.

... Práce ...

MS: *Vskutku je důležité, aby za člověkem byla práce. Tak o tom uvažoval německý myslitel George Wilhelm Friedrich Hegel.*

ŠW: Nejsem silný ve filozofii, ale moji hudební interpreti - v tomto případě to byl John Cale a Lou Reed, když společně dělali vzpomínkovou desku na Andyho Warhola, měli píseň, která se jmenuje Work[3], a opakují tam tezi, kterou jim sdělil Warhol: nejdůležitější v životě je práce. Když byli mladá kapela, kterou našel v New Yorku, se zeptal Lou Reeda: „Kolik jsi napsal písní?“ On mu odpověděl: „Tři“, ale pravda byla, že žádnou. Warhol jim odpověděl: „Nebudeš mladý navždy: mělo by jich být patnáct.“ Refrén v této písni zní: „Most important thing is work.“

MS: *Neměli bychom zapomínat na lásku, která přemáhá svět.*

ŠW: Z mého pohledu jde o věci blízké. Je tam realizace, posunování sebe sama. To, co člověk dělá, má mnoho co do činění s láskou.

MS: *Když vykračujete k novým horizontům, musíte obětovat to staré, co jste získal v minulosti, a proto hovořím o lásce. Věřící křesťané si vzpomenout na slova svatého Jana, který ve svém evangeliu zdůrazňuje přítomnost lásky v kontextu oběti.*

ŠW: Jistě! Skutečnost, na kterou jste narazil - obětování jednoho pro druhého je pro mě jednou z nejtěžších záležitostí. Sám přiznávám, že žiji v několika světech, které nejsou propojeny. Malá kavárna je jedna z nich, rodina je druhý z nich, Tv Óčko a jiné pražské aktivity jsou dalšími z nich. Opakuji, tyto světy nejsou výrazně propojeny. Někdy musíte jeden obětovat pro druhý. Nevím, jestli je můj svět čtvrté cenové skupiny U Marka, či u kolegů ve společnosti Mafra. Pouze vím, že někdy jeden protilehlý musím obětovat.

MS: *Jedno zajišťuje vykračování - v rámci práce, za účelem získávání financí, dále vytváření společenství lidí, kteří jsou vám blízcí ...*

... Zpět k řízení společnosti ...

MS: *Vraťme se k tématu, kvůli kterému jsme se setkali, byť co bylo řečeno, s tím implicitně souvisí. Co vlastně znamená řídit společnost? Jste spolujednatel několika společností, máte na starosti televizi pro mladé, též máte rodinu atd.*

ŠW: Důležité je, jak jste formuloval otázku: co podle vás znamená řídit? Existuje X modelů co je a co není řízení. Nemyslím si, že existuje nějaké výrazně správné a výrazně špatné řízení. Existují ty, které jsou autentické. Dokážu si představit, že výborně může fungovat řízení, které je silně direktivní, lidi směřuje, „dupe“ po nich, může být autentické. V mém případě je má úloha dát směr a pak lidem vytvořit prostor, aby jej mohli naplňovat, případně pozměňovat, aby měli chuť a nebáli se to udělat. Jsou typy řízení, které jsou postaveny na tom, že se lidé bojí jít mimo pravidla. V mém případě by se neměli bát jít mimo pravidla, či lépe vyjetou cestu. Sám nevím, jestli se tomu dá říkat řízení.

MS: *Vytváříte mantinely, posouváte je, aby se vaši spolupracovníci sami našli?*

ŠW: Ano, bez toho to nefunguje. Podívám-li se na věci, které dělám, všechny jsou založeny na skutečnosti, že lidé se v nich mohou realizovat.

MS: *Jste spolumajitelem společnosti, která vytváří reklamu.*

ŠW: Je to spojování toho, co se musí, co se může. V mém případě jde o to, co se může. Netvrdím, že je to pouze správně. V rámci Tv Óčko zažívám opačný přístup. Přístup je finančně striktní. Je to zajímavé střetnutí s tím, co jsem zvyklý dělat.

... Krize a řízení ...

MS: *Posuňme se dále – jak nahlížíte na krizi, když se nedaří? V první části jste řekl: „Někteří lidé vyhledávají pády.“*

ŠW: Krize je sdělení. Některá dění nepřicházejí bezdůvodně, mají nějaký zdroj. Je to zpráva, že projekt, jak je poskládán, není správně. Krize neznamená: někdo na mě zaútočil, někdo se ke mně chová špatně. Možná, že se některé věci přežily, měly fungovat jinak atd.

MS: *Zkrátka – ponouknutí ke správnému rozhodování.*

ŠW: Ano.

MS: *Někteří lidé se slova „krize“ bojí jako čert kříže.*

ŠW: Jsou systémy, které jsou postaveny na dlouhodobé harmonii. Já takový přístup nezastávám. Vývoj elementů v systému k ní může směřovat. Znamená to, že není stále. Pokud člověk cosi vnímá jako krizi, ...

MS: *... může cítit posun do harmonického stavu.*

ŠW: Případně – cesta, kterou jdete, nevede do harmonického stavu, případně přestala vést, případně se na ní něco změnilo. Nejsem přesvědčen, že slovo „krize“ je tím, čeho by se člověk měl bát. Jedná se o přirozenou část systému, v němž člověk žije.

MS: *Možná se lidé před rokem 1989 domnívali, že krize jsou záležitostí pouze kapitalistického světa.*

ŠW: Někteří lidé se domnívali, že kapitalistický svět je něčím, kde je vše natřeno růžovými barvami. Před několika desetiletími byl napsán esej Konec dějin.

MS: *Máte na mysli Francise Fukuyamu?*

ŠW: Není tomu podle jeho představ. Svět se přece vyvíjí a dějiny existují. Je zde neustále příchod krizí a jejich odchod.

MS: *Fukuyamův text byl směřován k myšlence, že asi nebudeme moci být svědky jiných modelů fungování. Už 27 let jsme ve stavu, kdy víme, že se novým modelům řízení musíme učit.*

ŠW: Jsem přesvědčen, že současnou dobu může vnímat jako obrovskou krizi. Sám se tážu: co to znamená? Před sedmdesáti lety se v Evropě „povraždilo“ mnoho desítek milionů obyvatel. Co je to ve srovnání s tím, co se děje dnes? Současnost je „legrace“. Během třiceti let jsme si zvykli, že vše je v pořádku a nic se nemůže stát, a v současnosti máme „drobný problém“, a Evropa po II. světové válce stála před většími výzvami. Dědové, babičky v té době žili, rodily se jim děti.

MS: *Možná je to způsobeno tím, že pamětníci těch časů již vymřeli.*

ŠW: Je to daň, kterou platíme za období prosperity, klidu. Je to o klidu. Státy se naučily používat násilí, a lidé se „domnívají“, že se násilí nepoužívá. Pokud se náznak násilí objeví, lidé jsou

překvapení. Je to běžná součást života.

... Inspirace pro práci ...

MS: *Nesmíme opomenout jeden faktor úspěšného rozvoje - a to inspiraci. Kde ji sbíráte, když žijete v rámci několika světů? Člověk, aby byl „funkční“, musí tomu cosi obětovat.*

ŠW: Těžko říci: právě to, že každý svět je jiný, a proto se inspirace může hledat skrz světy, je výhoda. Ale obecně nemám odpověď.

MS: *Jako člověk nemá přesné odpovědi, jak se na určitá místa dostat.*

ŠW: Neříkám si: dnes budu hledat inspiraci.

MS: *Inspirace není sběrem hub, byť je to vyjádření hledání.*

... Budoucnost, práce a tvořivost ...

MS: *Kde se vidíte za pár let? Svět je proměnlivý ...*

ŠW: To je těžké. Nemám generální plán. Sám se tážu: je to chyba, není to chyba? Přesvědčoval jsem sám sebe, že bych jej měl mít. Měl bych vědět, kam bych se chtěl dostat, ale asi to není můj svět.

MS: *Vzpomínám si na Básníky, kde byl jeden nápadník, který měl přesný popis vývoje vztahu[4], což nakonec zkrachovalo.*

ŠW: Souhlasím.

MS: *Je to jako u malíře. Jdete krajinou, cosi vás upoutá, trojnožku, kterou si nesete s sebou, postavíte, namalujete, poskládáte a jdete dál ...*

ŠW: Je tam více krajiny než mě samotného.

MS: *Děkuji vám krátké zastavení ...*

[3] Více na <https://www.youtube.com/watch?v=ahhWksSmX6s>

[4] Více na <https://www.youtube.com/watch?v=sJ2JdGc9JgY>